

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 251
Din 26.04.2017

Dosar nr: 664/2016

Petiția nr: 5.951/10.10.2016

Petenți: .., .., .., .., .., .. și ..

Reclamat: Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brăila

Obiect: diferențe salariale între absolvenții de studii superioare de scurtă durată și absolvenții de studii superioare de lungă durată.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petenților

1.1.1. ..

1.1.2..

1.1.3.

1.1.4.

1.1.5..

1.1.6..

1.1.7.

I. 2. Numele și sediul reclamatului:

1.2.1. Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brăila,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenții reclamă discriminarea prin diferențele salariale între absolvenții de studii superioare de scurtă durată și absolvenții de studii superioare de lungă durată instituite prin Legea cadru nr. 284/2010, O.U.G. nr. 20/2016 și O.U.G. nr. 43/2016, cu privire la interpretarea și aplicarea legii raportat la diferențele salariale între personalul bugetar absolvent de studii superioare de lungă durată vs absolvenții de studii superioare de scurtă durată, solicitând înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii sau abrogarea dispozițiilor legale discriminatorii.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 16.01.2017 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.), petenții prin adresa nr. 5.951/14.12.2016 (filele 15 – 27 la dosar), reclamatul prin adresa nr. 7.473/14.12.2016.

3.3. Prin citațiile emise, a fost pusă în discuție petenților excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu în ceea ce privește constatarea existenței discriminării ce rezultă din acte normative, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008, respectiv în ceea ce privește solicitarea acestora de înlăturare a consecințelor faptelor discriminatorii sau abrogarea dispozițiilor legale discriminatorii.

3.5. Prin adresa nr. 1.272/06.03.2017 a fost comunicat petenților punctul de vedere formulat de reclamat, fiind solicitate concluzii scrise (filele 77 – 83 la dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petenților

4.1.1. Prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. **5.951/10.10.2016** (filele 1 – 14 la dosar), petenții consideră că sunt discriminați prin existența diferențelor salariale între absolvenții de studii superioare de scurtă durată și absolvenții de studii superioare de lungă durată odată cu aplicarea noilor normative legale care reglementează salarizarea unitară a personalului bugetar plătit din fonduri publice, respectiv Legea cadru nr. 284/2010, O.U.G. nr. 20/2016 și O.U.G. nr. 43/2016.

4.1.2. Astfel, petenții dețin următoarele funcții:

- Primul și al doilea petent dețin funcția de subinginer cadastru IA – inspector în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brăila;
- a treia, a patra și a cincea petentă dețin funcția de tehnician cadastru I în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brăila;
- a șasea petentă deține funcția de subinginer cadastru IA – inspector în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brăila;
- a șaptea petentă deține funcția de subinginer cadastru IA în cadrul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Brăila;

4.1.3. Primul petent, cel de-al doilea petent, a șasea și a șaptea petentă precizează că, înainte de aplicarea dispozițiilor legale privind salarizarea unitară a personalului bugetar plătit din fonduri publice, diferența dintre un consilier cadastru IA (studii superioare de lungă durată, 4 ani – inginer geodez) și un subinginer cadastru IA (studii superioare de scurtă durată 3 ani) era de circa 200 – 300 lei, iar ulterior, în urma aplicării noilor reglementări legale, diferența a crescut la aproximativ 2300 de lei (consilier cadastru 1A circa 5700 lei – subinginer cadastru 1A circa 3400 lei).

4.1.4. De asemenea, petenții mai menționează că nivelul de salarizare a unui subinginer cadastru IA cu studii superioare de scurtă durată (3 ani) este aproximativ egal cu cel al unui referent (cu studii medii), diferența fiind doar de circa 700 lei.

4.1.5. Această discrepanță însă nu rezultă și din organigrama A.N.C.P.I. unde, conform situației cheltuielilor salariale pe funcții pe luna iunie 2016 (astfel cum sunt afișate pe site-ul A.N.C.P.I.), diferența dintre venitul net al unui consilier cadastru IA (3995 lei) și al unui subinginer cadastru IA, venitul net (3833 lei) este de aproximativ 160 lei.

4.1.6. Cea de-a treia și a cincea petentă precizează că, înainte de aplicarea dispozițiilor legale privind salarizarea unitară a personalului bugetar plătit din fonduri publice, diferența dintre un tehnician cadastru I (studii postliceale, 2 ani) și un referent IA (studii medii) era de circa 200 – 300 lei, iar ulterior, în urma aplicării noilor reglementări legale, diferența a crescut la aproximativ 600 de lei (tehnician cadastru 1 circa 2200 lei – referent 1A circa 2800 lei).

4.1.7. De asemenea, a treia și a cincea petentă mai menționează că nivelul de salarizare a unui tehnician cadastru I (studii postliceale, 2 ani) este aproximativ egal cu al unui șofer, diferența fiind doar de circa 100 lei.

4.1.8. Cea de-a treia petentă adaugă că în anul 2011 a absolvit facultatea de drept, solicitând promovarea pe o funcție superioară corespunzător studiilor absolvite, la fel cum s-a procedat și cu alți colegi care au absolvit în anul 2010.

4.1.9. Cea de-a patra petentă prezintă situația personală în care se regăsește, respectiv faptul că diferența salarială între un tehnician cadastru I (liceul de specialitate) și un referent IA (studii medii) era de circa 100 lei, iar ulterior, această diferență a crescut la aproximativ 300 de lei (tehnician cadastru 1A circa 2500 lei – referent 1A circa 2800 lei). În acest sens, petenta precizează că nivelul de salarizare a unui tehnician cadastru IA este aproximativ egal cu al unui referent, diferența fiind doar de circa 100 lei. De asemenea, petenta solicită promovarea pe o funcție superioară corespunzător studiilor absolvite în anul 2011 (când a absolvit facultatea de drept), la fel cum s-a procedat și cu alți colegi care au absolvit în anul 2010.

4.1.10. Cea de-a cincea petentă solicită promovarea pe o funcție superioară corespunzător studiilor absolvite în anul 2010 (când a absolvit facultatea de administrație publică), la fel cum s-a procedat și cu alți 4 colegi care au absolvit în același an.

4.1.11. Cea de-a șasea și a șaptea petentă solicită asimilarea venitului său net cu cel al unui subinginer IA al A.N.C.P.I. de 4040 lei, poziția 24.

4.1.12. Prin urmare, petenții solicită ca salarizarea acestora să fie în concordanță cu aportul depus și volumul de muncă efectuat, cu respectarea diferenței de salarizare dintre un consilier cadastru IA (tehnician cadastru I) și un subinginer cadastru IA (un referent IA) existentă înainte de aplicarea Legii nr. 284/2010 sau în concordanță cu salarizarea unui consilier cadastru IA care depune un volum de muncă asemănător (diferența justă și legală fiind cea reglementată de legile de salarizare anterioare anului 2010 care se raportau la studii superioare, fie că erau de lungă durată sau de scurtă durată).

4.1.13. Petenții își întemeiază solicitările luând în considerare prevederile art. 3 lit. c din Legea cadru nr. 284/2010 și ale art. 3 lit. d din Legea nr. 330/2010.

4.1.14. Primul petent transmite prin adresa înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 258/16.01.2017 punct de vedere cu privire la excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată din oficiu, cu atașarea de înscrisuri (filele 38 – 62 la dosar). Acesta face mențiunea că din anul 1998 a fost angajat pe postul de ajutor analist programator, urmare a reorganizării instituției a fost încadrat pe funcția de subinginer cadastru. Cu atribuții identice sau mai puține dar încadrați pe post de consilier IA și cu salarizarea superioară mai sunt alți 2 angajați la nivelul instituției. Prin urmare, petentul consideră că sistemul alocă imparțial și în mod egal același număr de lucrări pentru ambele categorii de salariați, iar atâta timp cât personalul angajat cu studii superioare de scurtă durată desfășoară aceleași activități cu absolventul de studii superioare de lungă durată, datorită sistemului informatic și fișei postului, apare actul de discriminare intenționat, prin înlăturarea recunoașterii muncii prestate sub pretextul lipsei funcției în organigramă.

4.1.15. Petentul mai adaugă că, spre deosebire de o persoană cu studii superioare de lungă durată, desfășoară și alte activități impuse de sistemul informatic.

4.1.16. Prin urmare, petentul consideră că A.N.C.P.I. / O.C.P.I., luând la cunoștință de aceste probleme, nu a întreprins niciun demers pentru rezolvarea acestora (corectarea sistemului informatic, crearea unei funcții corespunzătoare, refacerea fișei postului, modificarea legii sau orice altă măsură prin care să se elimine aceste discrepanțe), doar pasând vina către legiuitor. De asemenea, petentul aduce în discuție crearea unei premise a discriminării sale la nivel local prin adresarea de către A.N.C.P.I a răspunsului adresat lui pe adresa O.C.P.I. încălcându-se astfel secretul corespondenței prin deschiderea plicului.

4.1.17. A șasea petentă formulează note scrise înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 261/16.01.2017 (filele 63 – 71 la dosar), prezentând specificul domeniului de activitate. Astfel, sistemul integrat de cadastru și carte funciară are implementat așa numitele "roluri de actori" cu utilizatori, care nu fac diferența între personalul angajat cu studii superioare de scurtă durată și cel cu studii superioare de lungă durată.

4.1.18. În mod similar, al doilea petent formulează note scrise înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 457/27.01.2017 (filele 72 – 76 la dosar).

4.1.19. De asemenea, cel de-al doilea petent transmite concluzii scrise raportat la punctul de vedere exprimat de reclamat înregistrate la C.N.C.D. cu nr. 1.789/27.03.2017 (filele 84 – 89 la dosar), precizând că sesizarea sa a fost făcută către A.N.C.P.I București și nu către O.C.P.I. Brăila, solicitând datele care au stat la baza diferenței de salarizare dintre un subinginer cadastru IA (3403 lei) și un consilier cadastru IA (inginer geodez) – 5620 lei. Petentul dorește să clarifice în același timp faptul că solicitarea sa nu a vizat ca salariul său de subinginer IA să fie egal cu cel al unui consilier cadastru IA (inginer geodez), ci explicarea diferențelor salariale dintre un subinginer din cadrul O.C.P.I comparativ cu un subinginer din cadrul A.N.C.P.I.

4.2. Susținerile reclamatului

4.2.1. Prin adresa nr. 6.789/13.01.2016 înregistrată la C.N.C.D. cu nr. 224/16.01.2017 (transmisă prin fax, filele 30 – 33 la dosar, respectiv filele 34 – 37 la dosar, transmisă prin poștă), reclamatul formulează punct de vedere raportat la susținerile petenților și solicită respingerea petiției.

4.2.2. În prealabil, reclamatul invocă excepția de necompetență materială a C.N.C.D., având în vedere solicitarea petenților de a analiza și soluționa discrepanțele salariale existente după aplicarea noilor acte normative legale care reglementează salarizarea unitară a personalului bugetar plătit din fonduri publice, respectiv Legea nr. 284/2010, O.U.G. nr. 20/2016 și O.U.G. nr. 43/2016.

4.2.3. Astfel, reclamatul consideră că cererea petenților excede competenței C.N.C.D., întrucât aspectele supuse analizei instituției sunt de competența legislativului, cel mult în competența instanței supreme în acțiunea de neconstituționalitate a legii. Reclamatul argumentează excepția invocată prin raportare la Deciziile Curții Constituționale care au stabilit că, în cadrul activității sale jurisdicționale, C.N.C.D. nu poate anula ori refuza aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe calea judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative (Decizia C.C. nr. 821/2008).

4.2.4. Pe fond, reclamatul apreciază că petiția este neîntemeiată în fapt și în drept, în lipsa unui criteriu de discriminare, a situației comparabile și a unui drept încălcat.

4.2.5. În ceea ce privește comparabilitatea cerută drept condiție obligatorie în analiza unei fapte de discriminare, reclamatul subliniază că nu ne aflăm în situații analoage și comparabile, întrucât diferențele de salarizare sunt între funcții diferite și, de asemenea, nu se poate face o raportare la funcții similare din cadrul A.N.C.P.I., întrucât O.C.P.I. Brăila este instituție publică cu patrimoniu, buget propriu, conducătorul acesteia fiind ordonator de credite astfel cum stabilește O.U.G. nr. 43/2016.

4.2.6. Prin urmare, reclamatul face precizarea că, un subinginer cadastru nu poate fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază / indemnizației de încadrare al unui consilier cadastru 1A din cadrul instituției sau autorității publice respective, cum niciun tehnician cadastru nu poate fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază / indemnizației de încadrare al unui referent 1A din cadrul instituției și de asemenea, un subinginer cadastru din cadrul O.C.P.I. nu poate fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază / indemnizației de încadrare al unui subinginer din cadrul A.N.C.P.I., cum nici un tehnician cadastru din cadrul O.C.P.I. nu poate fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază / indemnizației de încadrare al unui tehnician cadastru din cadrul A.N.C.P.I., acestea fiind instituții distincte, astfel cum stabilește art. 3¹ din aceeași O.U.G. nr. 43/2016.

4.2.7. Reclamatul se raportează la prevederile legale invocate de chiar petenți, precizând că legiuitorul a anulat discrepanțele salariale dintre funcțiile similare. Astfel, art. 3¹ din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2006, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscale – bugetare, modificată și completată prin O.U.G. nr. 20/2016 și prin O.U.G. nr. 43/2016 se stabilește că: *„prin excepție de la prevederile art. 1 alin. 1, începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/ treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizație de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”*

4.2.8. Potrivit art. I pct. 2 subpunct V din O.U.G. nr. 43/2016 alin. 1 prin sintagma fiecare funcție se înțelege *funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și*

număr curent în Legea – cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

4.2.9. De asemenea, art. 3¹ alin. 1³ din O.U.G. nr. 43/2016 clarifică sintagma instituție publică utilizată la alin 3¹ alin 1 stabilind că „*în aplicarea prevederilor alin. 1, prin instituție publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul are calitatea de ordonator de credite*”.

4.2.10. Prin urmare, având în vedere faptul că legea nu distinge, reclamatul consideră că prevederile actelor normative de mai sus au fost respectate întocmai, astfel încât stabilirea salariilor s-a făcut ținând cont de criteriile prevăzute în actul normativ, respectiv, salariul de bază a fost stabilit la nivelul maxim al salariilor pentru aceeași funcție, grad/treaptă, gradație din cadrul instituției publice.

4.2.11. Raportat la capătul de cerere care privește petenții care au absolvit studii universitare și care nu au fost recunoscute de către instituția reclamată, astfel cum reiese din cuprinsul petițiilor, reclamatul arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. 4 din H.G. nr. 286/2011 de aprobare a Regulamentului cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice „*propunerea de promovare într-o funcție cu un nivel de studii superior se poate face ca urmare a absolvirii de către salariat a unor forme de învățământ superior în specialitatea în care își desfășoară activitatea sau considerată de autoritatea ori instituția publică ca fiind utilă pentru desfășurarea activității*”.

4.2.12. Ori în cazul situațiilor prezentate de cea de-a treia, a patra și a cincea petentă, reclamatul învederează C.N.C.D. că acestea au absolvit cursuri universitare care nu sunt în specialitatea în care își desfășoară activitatea, acestea fiind angajate în cadrul OCPI Brăila în funcțiile de tehnicieni cadastru, au absolvit facultatea de drept, respectiv facultatea de administrație publică locală, studii care nu sunt în specialitatea activității pe care o desfășoară în cadrul instituției angajatoare.

4.2.13. Reclamatul concluzionează reiterând excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în sensul în care parlamentul este unica autoritate legislativă a țării prin prisma principiului separației puterilor în stat, iar C.N.C.D. nu se poate substitui organului legislativ pentru a modifica și extinde aplicabilitatea unei dispoziții legale.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține spre analiză sesizarea petenților, astfel cum a fost formulată, prin care se evidențiază diferențele salariale între absolvenții de studii superioare de scurtă durată și absolvenții de studii superioare de lungă durată odată cu aplicarea noilor normative legale care reglementează salarizarea unitară a personalului bugetar plătit din fonduri publice, respectiv Legea cadru nr. 284/2010, O.U.G. nr. 20/2016 și O.U.G. nr. 43/2016.

5.1.1. Prin adresa înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 5.951/14.12.2016, în temeiul **art. 28** din **Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor**, publicată în **M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008**, a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D.

cu privire la interpretarea și aplicarea legii raportat la diferențele salariale între personalul bugetar absolvent de studii superioare de lungă durată vs absolvenții de studii superioare de scurtă durată, instituite prin Legea cadru nr. 284/2010, O.U.G. nr. 20/2016, precum și în ceea ce privește posibila discriminare ce ar rezulta din norme juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**.

5.1.2. În același sens, Colegiul reține că reclamatul a invocat excepția de necompetență materială a C.N.C.D., având în vedere solicitarea petenților de a analiza și soluționa discrepanțele salariale existente după aplicarea noilor acte normative legale care reglementează salarizarea unitară a personalului bugetar plătit din fonduri publice, respectiv Legea nr. 284/2010, O.U.G. nr. 20/2016 și O.U.G. nr. 43/2016.

5.2. În drept, potrivit dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor** publicată în **M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008**, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu.

5.2.1. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare ce ar rezulta din interpretarea și aplicarea legii raportat la diferențele salariale între personalul bugetar absolvent de studii superioare de lungă durată vs absolvenții de studii superioare de scurtă durată, diferențe salariale instituite prin Legea cadru nr. 284/2010, O.U.G. nr. 20/2016: „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.*”

5.2.2. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență materială invocată din oficiu a fost pusă în dezbatere petenților, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

5.2.3. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de C.N.C.D. este o jurisdicție administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe

principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.2.4. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

5.2.5. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.2.6. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

5.2.7. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

5.2.8. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001¹, prin care Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat „Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 322/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002.

5.2.9. De asemenea, în analiza cauzei, Colegiul director se raportează și la Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008, care a reținut că: *”prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”.*

5.2.10. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat prin decizia mai sus-amintită că, în măsura în care s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate.

5.2.11. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.2.12. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către C.N.C.D. în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.2.13. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, competente în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii fiind instanțele judecătorești.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 24.05.2017

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: C.M.I. și M.L.